

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Prilmljeno: 16. 10. 2020., 09:21 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/18-01/89	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-20-09	1	

d2564559

i broj: UsII-504/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [redacted]

[redacted] kojeg zastupaju [redacted] odvjetnici iz [redacted] protiv

tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe [redacted] [redacted] radi obračuna interkonekcijskog prometa za indirektnu međunarodnu terminaciju, na sjednici vijeća održanoj 2. rujna 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-08/17-03/05, urbroj: 376-04-18-35 od 24. svibnja 2018.

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijen je zahtjev tužitelja protiv trgovačkog društva [redacted] [redacted] vezan uz obračun interkonekcijskog prometa za indirektnu međunarodnu terminaciju za razdoblje od svibanja 2017. do rujna 2017., kao neosnovan.

Tužitelj u tužbi ističe da je osporeno rješenje doneseno povodom zahtjeva tužitelja za pokretanje regulatornog spora protiv trgovačkog društva [redacted] vezano za obračun prometa međupovezivanja za indirektnu međunarodnu terminaciju s obzirom da tužitelj predmetni prijepor s društvom [redacted] nije uspio riješiti mirnim putem. Ističe da je slijedom navedenog pokrenut regulatorni spor između tužitelja i društva [redacted] u kojem je trebalo utvrditi da li je društvo [redacted] u čijoj su mreži terminirani pozivi s A brojeva koji nesporno pripadaju operateru iz zemalja EU/EEA, ispravno obračunalo sporan promet po cijenama za non EU/EEA promet. Smatra da je navedenu odluku tuženik trebao donijeti primjenjujući svoj vlastiti akt i to Analizu tržišta veleprodajnog završavanja glasovnih poziva u vlastitoj mobilnoj mreži od 30. ožujka 2015. kojim su propisati uvjeti pod kojima se pozivi trebaju naplatiti prema reguliranim cijenama za EU/EEA pozive. Ističe da je u predmetnom regulatornom sporu nesporno utvrđeno kako se svi „sporni“ A brojevi, s kojih su ostvareni pozivi u mrežu [redacted] brojevi koji su primarno dodijeljeni operateru MEGA M koji je

slovenski operator, dakle, EU operatoru. Nadalje, u postupku je nesporno utvrđeno kako su korisnici „spornih“ A brojeva bila trgovačka društva [ ] koja društva su osnovana suprotno slovenskom Zakonu o gospodarskim društvima. Predmetna društva imaju sjedišta u Republici Sloveniji te su potpuno samostalan i neovisni pravan subjekt od tužitelja koji posluju sukladno slovenskim propisima. Dakle, prema mišljenju tužitelja radi se nesporno o A brojevima koji su dodijeljeni slovenskom operatoru te su korisnici trgovačkih društava registrirani u Sloveniji, dakle, državi koja je članica Europske unije. Osim toga, društvo [ ] tijekom postupka pred tuženikom nije dostavilo niti jedan dokaz iz kojega bi proizlazilo da se radi o brojevima koji nisu vidljivi, ispravni i potpuni. Upravo suprotno, [ ] je tvrdio da je predmetne brojeve zvao te kako je iste mogao dobiti, dakle, nije se radilo o situaciji kada su dobiveni signalizacijski odgovori poput invalid number format ili unallocated/unassigned number, a koji bi mogli ukazivati na to da se radi o neispravnim brojevima. Usprkos navedenim nespornim činjenicama tuženik se u postupku upustio u razmatranje da li između društava u Sloveniji, koji su bili korisnici predmetnih A brojeva, i tužitelja postoji neka povezanost, razmatrao je kad su pozivi obavljani, iz kojeg razloga, te je prihvatio kao relevantan dokaz i anketu dostavljenu od strane društva [ ] d.o.o., a koja je obavljena na njihov zahtjev prema pitanjima unaprijed pripremljenima od strane društva [ ] i to više od godinu dana nakon što su pozivi terminirani u [ ] mreži. Ističe kako je Analizom tržišta vrlo jasno propisano da će se za sve pozive, neovisno o tome kojoj zemlji pripada A broj primjenjivati regulirana cijena završnih poziva s obzirom da su hrvatski operatori vezani isključivo s EU operatorima koji im predaju sav promet izvan EU i EEA zemalja. Iz navedene Analize tržišta proizlazi da, radi izbjegavanja dvojbi ukoliko operator ima implementirani sustav raspoznavanja A broja, a sam A broj nije vidljiv, potpun ili ispravan (operator A broja ili tranzitni operator ga iz nekog razloga skriva, mijenja ili skraćuje), operatori sa značajnom tržišnom snagom nisu obvezni naplaćivati reguliranu cijenu. Navodi da je prema navedenoj analizi tržišta jedino bilo bitno utvrditi da A broj pripada brojevima prostora EU/EEA te da je isti ispravan, potpun i vidljiv. Ističe kako društvo [ ] za utuženo razdoblje nije imalo implementirani sustav raspoznavanja A broja, odnosno nije dostavilo takve podatke tuženiku, a što je bilo obvezno imati. Navodi da društvo [ ] niti jednim dokazom u postupku nije dokazalo da se kod „spornih“ A brojeva radilo o brojevima koji nisu bili vidljivi, potpuni ili ispravni. Navodi da je upravo suprotno u postupku, kao nesporno utvrđeno, da su svi A brojevi bili dodijeljeni slovenskom operatoru MEGA M, da su bili dani na korištenje trgovačkim društvima osnovanim sa sjedištem u Sloveniji kao EU zemlji te da su svi A brojevi bili ispravni, potpuni i vidljivi. Navodi da je, prema Analizi tržišta, bilo nužno zadovoljiti dva uvjeta za naplatu poziva prema reguliranoj cijeni, a to su da mora biti riječ o pozivima s broja koji pripadaju nekom od nacionalnih ili EU/EEA operatora te A broj mora biti vidljiv, ispravan i potpun. Predlaže da se poništi osporeno rješenje te usvoji zahtjev trgovačkog društva [ ] te traži troškove za sastav tužbe sa PDV-om u iznosu od 3.125,00 kn uvećan za sudsku pristojbu u iznosu od 500,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je u postupku utvrđeno da je zainteresirana osoba [ ] imala opravdane razloge sumnjati na zlouporabu slovenske numeracije čime nisu zadovoljeni uvjeti propisani za naplatu poziva prema cijeni za EU promet. Ističe da tužitelj tvrdi da je tuženik svoje ispitivanje ovog predmeta trebao ograničiti na puko utvrđivanje jesu li A brojevi s kojih su dolazili pozivi bili formalno ispravni, vidljivi, ispravni, potpuni i da nikakve druge činjenice u ovom sporu nije trebalo utvrđivati. Da je tuženik tako postupio prekršio bi jedno od temeljnih procesnih načela, a to je načelo utvrđivanja materijalne istine. Također, tuženik smatra da bi time omogućio stjecanje prava stranci koja očigledno ne

postupa u dobroj vjeri i koja prikriva podatke te obmanjuje tijelo koje vodi postupak i druge sudionike u postupku. Tijekom cijelog postupka, sve dok nisu dobiveni podaci od slovenskog regulatornog tijela, tužitelj je manipulirao činjenicama i prikrivao svoju povezanost s brojevima s kojih dolaze sporni pozivi. Primjerice, na usmenoj raspravi održanoj 27. listopada 2017. tužitelj je izjavio kako je sam obavio nekoliko poziva na A brojeve i ti brojevi su bili aktivni i u funkciji te su bili odgovoreni s druge strane. Također je izjavio kako je od operatora MEGA M zatražio očitovanje koji se očitovao da svi pozivi započeti sa A brojeva koji pripadaju tom operatoru odnosno nekom drugom slovenskom operatoru. Ističe da je u isto vrijeme tužitelj jako dobro znao da sporni pozivi dolaze s brojeva koji je slovenski operator dao na korištenje društvima, koja su putem osobe odgovorne za zastupanje nesporno povezana s tužiteljem.

Osim što je tužitelj prikrivao činjenicu kako je kod spornih brojeva zapravo riječ o brojevima koji su dodijeljeni društvima s kojima je povezan, izvorište samih poziva je pokazalo kako je riječ o non EU pozivima. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u svom odgovoru na tužbu navodi da se spornim A brojevima manipuliralo na način da je sporni promet započeo sa drugih A brojeva koji pripadaju operatorima izvan EU, a prije nego što je predan u mrežu [ ] su istom dodijeljeni sporni A brojevi koji pripadaju slovenskim operatorima. Dakle, krajnji korisnici koji su pozivali brojeve u Hrvatskoj nisu koristili A brojeve koji pripadaju EU operatorima, ali je tužitelj u suradnji s povezanim pravnim osobama prilikom usmjeravanja prometa prikazao kao da je promet započeo sa A brojeva koji pripadaju EU operatorima. Logičan je zaključak, s obzirom da je promet sumnjiv, da je znatno povećan, da sav ide preko povezanih društava, da jedini motiv za slanje takvog prometa može biti ostvarenje razlike u cijeni terminacije EU (regulirana cijena) i non EU prometa, da su predstavnici tužitelja tijekom postupka pokušali dovesti nadležno tijelo u zabludu kako bi prikrili bitne činjenice, a predstavnici tužitelja nisu niti u jednom trenutku ponudili neko drugo logično objašnjenje zašto povezana društva šalju takav neobičan promet ako se ne radi o razlici u cijenu EU i non EU prometa, te da su sami korisnici nad kojima su djelatnici službe za korisnike proveli anketu potvrdili da pozive nisu upućivali iz EU zemalja, da se radilo o manipulaciji A brojevima. Smatra da je u postupku utvrđeno da sporni A brojevi nisu ispravni jer ne odgovaraju brojevima s numeracijom s kojih je promet zaista započeo odnosno nisu pravi A brojevi. Smatra da je u postupku utvrđeno da su pozivi započeti s A brojeva koji ne pripadaju nekom od nacionalnih ili EU/EEA operatora. Navodi da tužitelj u tužbi citira dio Analize prema kojoj bi se trebala primjenjivati regulirana cijena završavanja poziva, neovisno o tome kojoj zemlji pripada A broj, u slučaju da operatori nemaju implementirani sustav raspoznavanja A broja te pokušava nametnuti tezu kako [ ] d.o.o. nije imao takav sustav što naravno nije točno, a čega je svjestan i tužitelj pa pokušava opravdati tu tvrdnju nastavkom rečenice koja glasi „odnosno nije dostavio takve podatke tuženiku“. Iz takvog postupanja razvidno je da tužitelj ni sam ne vjeruje u tezu da su sporni A brojevi ispravni i da pripadaju EU operatorima, odnosno da je svjestan da je kroz valjani dokazni postupak utvrđeno suprotno pa pokušava naći neki dodatni razlog zbog kojeg bi njegova tužba bila usvojena. Upravo suprotno tvrdnji tužitelja, tuženik je primijenio odredbe Analize koji kažu da pozivi moraju biti započeti sa započetih A brojeva koji pripadaju nekom od nacionalnih ili EU/EEA operatora te da takav broj, između ostalog, mora biti ispravan, stoga predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužitelj u odgovoru na odgovore na tužbu zainteresirane osobe i tuženika u cijelosti osporava navedene navode. Ističe da je tuženik odstupio od svoje ustaljene prakse. Poziva se na odluke tuženika od 11. listopada 2016. i 22. veljače 2019. Ističe da, što se tiče odgovara na tužbu zainteresirane osobe, također njegovi navodi nisu točni. Navodi da u spisu ne postoji

niti jedan dokaz iz kojeg bi bilo jasno vidljivo da pozivi nisu iz Europske unije. Tužitelj ističe da u cijelosti ostaje pri tužbi i tužbenom zahtjevu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je osporeno rješenje doneseno temeljem članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK). U postupku rješavanja spora agencija je donijela odluku kojom je ostvarila regulatorna načela i ciljeve iz članka 5. ZEK-a.

U navedenom postupku kao sporno postavilo se pitanje da li je zainteresirana osoba ispravno postupila kada je promet koji dolazi sa A brojeva iz države EU (Slovenije) obračunala po višoj cijeni koja se primjenjuje za pozive koji dolaze sa brojeva izvan EU. Tokom cijelog postupka tužitelj ustvari tvrdi da je tuženik trebao svoje ispitivanje ograničiti na puko utvrđivanje jesu li A brojevi s kojih su dolazili pozivi bili formalno ispravni, dakle, vidljivi, ispravni i potpuni. Međutim, u postupku je utvrđeno da se spornim A brojevima manipuliralo na način da je promet započeo sa drugih A brojeva koji pripadaju operatorima izvan EU, a prije nego što je predan u mrežu [ ] su istom dodijeljeni sporni A brojevi koji pripadaju slovenskim operatorima. Dakle, krajnji korisnici koji su pozivali brojeve u Hrvatskoj nisu koristili A brojeve koji pripadaju EU operatorima, a tužitelj je u suradnji s poveznim pravnim osobama prilikom usmjeravanja prometa prikazao kao da je promet započeo sa A brojeva koji pripadaju EU operatorima. Prema tome, kada bi se i pošlo od krive pretpostavke tužitelja, da je broj A ispravan zato što ima odgovarajući format i što je dodijeljen nekom operatoru, a neovisno od toga što je poziv zapravo započeo s nekog drugog A broja, kao što je u postupku dokazano, opet ne bi bio zadovoljen uvjet za primjenu cijene za EU promet jer je analizom propisano da se obveza nadzora cijena određuje samo za uslugu završavanja glasovnih poziva u mrežu operatora [ ] započetih A brojeva koji pripadaju nekom od nacionalnih ili EU/EEA operatora neovisno o mreži u kojoj je poziv započeo, pri čemu A broj operatoru koji ima mogućnost raspoznavanja A broja mora biti vidljiv, ispravan i potpun. U dokaznom postupku je utvrđeno da su pozivi započeti s A brojeva koji ne pripadaju nekom od nacionalnih ili EU/EEA operatora.

Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je osporeno rješenje donio u zakonom propisanom postupku u svemu sukladno mjerodavnim materijalnim propisima.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/18. – dalje u tekstu: ZUS).

Tužbeni zahtjev je odbijen temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a.

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 2. rujna 2020.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik

